

РЕШЕНИЕ

№ 4361

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

като разгледа дело номер **5709** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 44 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба от Н. Б. А., гражданин на Руската федерация, против ЗАПОВЕД УРИ № 5392 ПАМ - 1170/6.6.2022 г. на Началник сектор „Незаконна миграция“, отдел „Миграция“ - СДВР, с която на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал.10 ЗЧРБ чужденецът е настанен в СДВНЧ - С., за срок не повече от шест месеца от датата на фактическото настаняване.

В съдебното заседание на 28.6.2022 г. жалбоподателят лично и с помощта на упълномощен адвокат поддържа жалбата и искането за отмяна на оспорената заповед; представя Решение № 8541/6.6.2019 г. на ВАС, по адм. дело № 4075/2019 г., с което е отменена Заповед № УРИ 5392 ПАМ-885/11.10.2018 г. за налагане на ПАМ „връщане до страната на произход“. Претендират се разноси за водене на делото, съгласно списък.

Ответникът, представляван от юрисконсулт оспорва жалбата. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема по същество следното.

Н. Б. А. е роден в [населено място], Р., през 1977 г. от баща български гражданин и майка – граждани на бивша Ч. През същата година родителите му се установяват да живеят в [населено място] – РБ, като впоследствие той е живял в [населено място] и в [населено място], но до настоящия момент не е напускал територията на страната.

Видно от Докладна записка № УРИ 5392р-1469/6.6.2022 г. (л. 9) жалбоподателят Н. Б.

А. бил задържан на 5.6.2022 г. от служители на 04 РУ „Полиция“ – СДВР след като не се подчинил на полицейско разпореждане, издадено със стоп палка. С влязло в законна сила Решение № 8530/10.04.2017 г. председателят на ДАБ е отказал да му предостави статут на бежанец и хуманитарен статут в РБ. С последваща молба, рег. № 3838/17.6.2022 г. Н. Б. А. е потърсил международна закрила от ДАБ при МС. Към момента е образувано административно производство по допускане на молбата му до производство по предоставяне на международна закрила.

Била издадена вече цитираната Заповед № УРИ 5392 ПАМ-885/11.10.2018 г., с която по отношение на Н. Б. А. е наложена ПАМ „връщане до страната на произход“. За да обезпечи изпълнението на Заповед, рег. № 1973/9.7.2009 г. Началник сектор „Незаконна миграция“, отдел „Миграция“ - СДВР е издал и процесната Заповед УРИ № 5392 ПАМ - 1170/6.6.2022 г., с която на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал.10 ЗЧРБ чужденецът е настанен в СДВНЧ - С.. По делото са налични и писмени доказателства и данни (неоспорени от ответника) за това, че жалбоподателят не е напуснал РБ и от 2017 г. живее съпружески с български гражданин Е. Б. Г. в [населено място].

Съдът преценява жалбата като ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА за разглеждане и основателна.

Н. Б. А. е настанен в СДВНЧ, на основание чл. 44, ал. 6, изр. първо, предл. второ ЗЧРБ, след като началникът на Сектор „Незаконна миграция“, отдел „Миграция“ - СДВР преценил, че „е налице опасност от укриване“, поради категорично заявления отказ на чужденеца да се завърне в страната си по произход. Съдът приема, че по отношение на Н. Б. А., към датата на издаване на Заповед УРИ № 5392 ПАМ - 1170/6.6.2022 г. на Началник сектор „Незаконна миграция“, отдел „Миграция“ – СДВР, не е съществувало цитираното материалноправно основание да бъде настанен принудително в СДВНЧ.

Разпоредбата на чл. 15, § 1 от Директива 2008/115/ЕО, относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни урежда две хипотези, в които е допустимо задържане, освен ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, а именно: когато е налице опасност от укриване, или когато засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането.

С чл. 3, т. 7 от Директива 2008/115 е дефинирано понятието „опасност от укриване“, като „наличие в конкретния случай на основания, породени от обективни критерии, които са определени в законодателството, да се смята, че гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, може да се укрие.“ Въз основа на делегацията по чл. 3, т. 7 от Директивата и във връзка с транспонирането ѝ, с § 1, т. 4в ДР на ЗЧРБ е дадена легална дефиниция на „опасност да се укрие чужденец с наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3“, като е прието, че опасност съществува, ако с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че лицето ще се опита да се отклони от изпълнение на наложената мярка. По отношение на руския гражданин е приложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ – „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, като заповедта (Заповед № УРИ 5392 ПАМ-885/11.10.2018 г.) е отменена с вече цитираното Решение № 8541/6.6.2019 г. на ВАС, по адм. дело № 4075/2019 г.

С оглед дефиницията на понятието „опасност от укриване“ изложените в процесната

заповед мотиви (категоричен отказ да се завърне в страната си по произход) не обосновават категоричен извод за това, че е съществувала опасност Н. Б. А. да се укрие и така да осуети изпълнението на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3“. Каза се, че: още от 1977 г. същият е живял/живее на територията на РБ, където са живели и родителите му, както и брат му; правил е опити да „узакони“ престоя си; имало е данни (необсъдени в процесната заповед) за това, че живее съпругески с българския гражданин Е. Г. на известен адрес. При тези обстоятелства е логично да бъде прието, че трайното му намерение е да продължи да живее тук, а не да се укрива. Извън предмета на настоящото дело е основателността на наложената ПАМ „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, но при липса на каквито и да било родови и други връзки в Руската федерация, обосновано е нежеланието му да се „завърне“ там. Освен изложеното, в оспорената заповед не са изложени мотиви, изключващи прилагането на мярката по чл. 44, ал. 5, т. 1 ЗЧРБ.

Оспорената Заповед УРИ № 5392 ПАМ - 1170/6.6.2022 г. на Началник сектор „Незаконна миграция“, отдел „Миграция“ - СДВР е постановена от компетентен административен орган, но не е съобразена с коментиранияте по – горе материалноправни основания за принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ и подлежи на отмяна.

По разноските:

На жалбоподателя следва да бъдат възстановени (чл. 143, ал. 1 АПК) разноските за водене на делото (десет лева) и платеното от него възнаграждение за едни адвокат – 100 лева (л. 30 от делото).

Водим от горното и на основание чл. 44, ал. 14, вр. ал. 6 и ал. 1 ЗЧРБ, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 21 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от Н. Б. А., гражданин на Руската федерация ЗАПОВЕД УРИ № 5392 ПАМ - 1170/6.6.2022 г. на Началник сектор „Незаконна миграция“, отдел „Миграция“ - СДВР.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ - МВР да възстанови на Н. Б. А., ЛНЧ [ЕГН] разноските за държавна такса за водене на делото и възнаграждението за един адвокат, в размер на общо 110,00 (сто и десет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14- дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: